

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion,
Judecători – Țurcan Anatolie, Talpă Boris,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 septembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Brînza Oleg XXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.08.2020 – 30.09.2021;
Instanța de apel: 21.12.2021 – 27.09.2022;
Instanța de recurs: 12.12.2022 – 26.07.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 septembrie 2021, Brînza Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei legi i s-a numit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.85 Cod penal, s-a adăugat în întregime la pedeapsa aplicată lui Brînza Oleg, partea neexecutată a pedepsei aplicate acestuia prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Central din 22.10.2019 sub formă de 96 (nouăzeci și șase) ore muncă neremunerată în folosul comunității și în conformitate cu art.87 alin.(1) Cod penal i s-a numit lui Brînza Oleg pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni și 24 (douăzeci și patru) zile, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Brînza Oleg Efremlă măsură de reprimare – arestul.

Termenul ispășirii pedepsei aplicate în privința lui Brînza Oleg urmând a fi calculat din momentul găsirii și reținerii acestuia.

S-a încasat de la Brînza Oleg în beneficiul părții vătămate Zolotușca Dmitrii prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 4 500,00 (patru mii cinci sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, inculpatul Brînza Oleg, la data de 26 iunie 2020, aproximativ la orele 07:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla, pe adresa str. XXXXXX XXX, XXXXXX, a pătruns în subsolul casei de locuit, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă de culoare albastră în valoare de 4 500,00 lei, cauzând prin acțiunile sale intenționate, părții vătămate Zolotușca Dmitrii, un prejudiciu material considerabil în suma totală de 4 500, 00 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea pedepsei stabilite inculpatului Brînza Oleg, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate.

3.1 În motivarea cererii de apel avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului a invocat că, inculpatul vina o recunoaște pe deplin, regretă cele săvârșite și se căiește sincer și activ, a conștientizat gravitatea faptelor sale, rezonanța acestor fapte pentru situația sa juridică, pentru societate în general, ceea ce înseamnă că, corectarea inculpatului este posibilă fără a fi lipsit de libertate, deoarece acesta nu prezintă pericol social și nici nu ar fi rațional ca instanța să-i aplice o pedeapsă atât de aspră.

Consideră că, inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă decât cea aplicată de către prima instanță, or, Brînza Oleg este învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, pentru care nu este prevăzută o pedeapsă exclusiv cu închisoarea, fiind prevăzută și munca neremunerată în folosul comunității. Brînza Oleg la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, în societate este caracterizat pozitiv.

Prima instanță greșit a aplicat principiul individualizării pedepsei penale, deoarece nucleul acestui principiu fundamental îl constituie raportul: personalitatea infractorului-caracterul infracțiunii săvârșite-modalitatea de influență a pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului în acest sens, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, va avea un impact pozitiv și cu caracter moral în privința inculpatului, ultimul conștientizând că suspendarea presupune neexecutarea pedepsei stabilite de către instanță, în anumite condiții care, în cazul în care nu le va respecta întocmai și nu va îndreptăți încrederea ce ia fost acordată, va conduce finalmente la faptul că ultimul va executa pedeapsa aplicată și va suporta toate consecințele și lipsurile în caz de executare reală a pedepsei cu închisoarea.

Scopul corectării și reeducării va fi atins și fără izolarea acestuia de societate, fiind posibil de a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, inculpatul obținând astfel o posibilitate reală să dovedească că, corectarea sa este posibilă prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, s-a respins ca nefondat apelul și s-a menținut sentința fără modificări.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din data pronunțării deciziei, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 19.10.2021 – până la data pronunțării deciziei.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptelor încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, deși, inculpatul și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale și în instanța de apel, în opinia instanței de judecată, aceasta este confirmată și prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești și anume: prin declarațiile părții vătămate Zolotușca Dmitrii; cererea cet. Zolotușca Dmitrii tragerea la răspundere penală a persoanelor vinovate (f.d.6); ordonanțele din 03.07.2020 privind recunoașterea cet. Zolotușca Dmitrii în calitate de parte vătămată și parte civilă (f.d.8,11); proces-verbal de consemnare a celor constatate din 02.07.2020, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni la data de 02.07.2020 sub nr.942, pe faptul că pe adresa str. XXXXXXX XXX, XXXXX de către persoana de gen masculin pe nume Oleg, a fost sustrasă o bicicletă, ce aparține cet. Zolotușca Dmitrii (f.d.13); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.07.2020, prin care martorul Budurin Ion l-a recunoscut pe Brînza Oleg, care a vândut în piața Aleea Gării din str. Tăbăcăria Veche 25, o bicicletă de culoare albastră la o persoană necunoscută (f.d.21-22).

De asemenea, instanța de apel a reținut că, cele relatate de către partea vătămată coroborează cu celelalte probe anexate la materialele cauzei, confirmând că anume inculpatul Brînza Oleg, la data de 26 iunie 2020, aproximativ la orele 07:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla, pe adresa str. Trandafirilor 29/1, mun. Chișinău, a pătruns în subsolul casei de locuit, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă de culoare albastră în valoare de 4 500,00 lei, cauzând prin acțiunile sale intenționate, părții vătămate Zolotușca Dmitrii, un prejudiciu material considerabil în suma totală de 4 500,00 lei.

La caz, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, instanța de apel constată că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și care nu prezintă careva dubii. La pronunțarea sentinței, instanța de judecată, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a comis anume fapta infracțională imputată, corect încadrată în dispoziția art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin aprecie probelor cercetate, instanța de apel a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției, în special în situația în care sentința nu a fost contestată în această parte. Respectiv, instanța de apel a constatat că nu are temei de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Instanța de apel a notat că, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, prima instanță a respectat prevederile art.art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale, în acest sens, partea apărării solicitând casarea sentinței în partea pedepsei aplicate cu emiterea unei decizii prin care, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă cu suspendare în temeiul art.90 Cod penal.

Respectiv, instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită. La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că inculpatul în cadrul urmăririi penale și-a recunoscut, vinovăția.

Astfel, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Reieșind din circumstanțele cauzei, anume, că inculpatul Brînza Oleg s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată, dar și-a recunoscut vinovăția în cadrul urmăririi penale, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, instanța de apel a reiterat că instanța de fond justificat a considerat rațional de aplicat față de acesta pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a reiterat că potrivit informației Biroului de Probațiune Chișinău din 16.09.2021, în privința lui Brînza Oleg prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Central din 22.10.2019, în baza art. 92 Cod penal, pedeapsa neexecutată cu închisoare de către acesta a fost înlocuită cu 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității dintre care condamnatul Brînza Oleg a executat doar 144 ore, rămânând neexecutate 96 (nouăzeci și șase) ore muncă neremunerată în folosul comunității. În acest context, prima instanță în conformitate cu prevederile art. art. 85, 87 Cod penal, justificat a concluzionat de a adăuga în întregime la pedeapsa aplicată lui Brînza Oleg prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei sub formă de 96 (nouăzeci și șase) ore muncă neremunerată în folosul comunității, aplicată acestuia prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Central din 22.10.2019, calculând astfel că unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, astfel, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni și 24 (douăzeci și patru) zile, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Prin urmare, instanța de apel a reținut că, anume această mărime de pedeapsă își va atinge scopul de reeducare a inculpatului Brînza Oleg și de prevenirea comiterii de noi infracțiuni.

Referitor la solicitările părții apărării instanța de apel a menționat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei. În literatura de specialitate, suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare, de a suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei stabilite. Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de probă. Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată. Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Instanța de apel a menționat că, pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în art. 90 Cod penal sunt prevăzute condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului. Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu atrage obligativitatea aplicării suspendării condiționate a executării, acordarea ei rămânând la discreția instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

A relevat că, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată. Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei

aplicate vinovatului, indicând numai de cânt în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. O condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, privind aplicabilitatea normei date, constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a concluzionat asupra respingerii argumentelor invocate de către apelant ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde cu suspendarea executării pedepsei potrivit art.90 Cod penal, nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

La caz, instanța de apel a efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de apel în vederea aplicării unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de faptul că acesta a contribuit activ la stabilirea adevărului din speță, de comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei penale, care s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, fapt pentru care a fost anunțat în căutare. În acest context, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a relevat că în prezenta cauză penală prin ordonanțele din 03.07.2020, cet. Zolotușca Dmitrii a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, astfel prima instanță justificat a dispus de a încasa de la inculpatul Brînza Oleg în beneficiul lui Zolotușca Dmitrii prejudiciul cauzat prin infracțiune în mărime de 4 500,00 (patru mii cinci sute) lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei în partea pedepsei stabilite inculpatului Brînza Oleg, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde neprivative de libertate.

5.1. În motivarea recursului avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului invocă că, potrivit art.79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Menționează că, Brînza Oleg vina o recunoaște pe deplin, regretă cele săvârșite și se căiește sincer și activ, a conștientizat gravitatea faptelor sale, rezonanța acestor fapte pentru situația sa juridică, pentru societate în general, ceea ce înseamnă că, corectarea inculpatului este posibilă fără a fi lipsit de libertate, deoarece acesta nu prezintă pericol social și nici nu ar fi rațional ca instanța să-i aplice o pedeapsă atât de aspră. Având în vedere faptul că prezenta cauză penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364/1 Cod de

procedură penală, rezultă că noile limite ale pedepselor sub formă de închisoare, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Brînza Oleg pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: închisoare în limita minimă de 3 (trei) luni și limita maximă de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni

Se accentuează că, Brînza Oleg este învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, pentru care nu este prevăzută o pedeapsă exclusiv cu închisoarea, fiind prevăzută și munca neremunerată în folosul comunității, Brînza Oleg la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, în societate este caracterizat pozitiv.

Consideră că, prima instanță greșit a aplicat principiul individualizării pedepsei penale, deoarece nucleul acestui principiu fundamental îl constituie raportul: personalitatea infractorului-caracterul infracțiunii săvârșite-modalitatea de influență a pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, va avea un impact pozitiv și cu caracter moral în privința lui Brînza Oleg, ultimul conștientizând că suspendarea presupune neexecutarea pedepsei stabilite de către instanță, în anumite condiții care, în cazul în care nu le va respecta întocmai și nu va îndreptăți încrederea ce ia fost acordată, va conduce finalmente la faptul că ultimul va executa pedeapsa aplicată și va suporta toate consecințele și lipsurile care inevitabil, vor decurge în caz de executare reală a pedepsei cu închisoarea.

Opinează că, scopul corectării și reeducării va fi atins și fără izolarea acestuia de societate, fiind posibil de a-i stabili o pedeapsă neprivativă de libertate, acesta obținând astfel o posibilitate reală să dovedească că, corectarea sa este posibilă prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune.

6. Referință asupra recursului ordinar a depus procurorul, prin care solicită a decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul penal constată că, avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului, invocă ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, temeiurile invocate de către recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat în numele inculpatului Brînza Oleg, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe, în partea recunoașterii vinovăției lui Brînza Oleg de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Deși, în prezenta speță recurentul invocă ca temei de casare faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului, nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat, ci doar face o proprie apreciere a argumentelor invocate în cererea de apel asupra căroră instanța de apel s-a expus, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatărilor instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat în decizia sa.

Opozant celor invocate de recurent, instanța de recurs ordinar atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată.

Colegiul menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Brînza Oleg.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței primei instanțe, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

În continuare, Colegiul penal constată că, recurentul critică decizia instanței de apel și în latura stabilirii pedepsei, insistând ca pedeapsa aplicată lui Brînza Oleg să fie suspendată condiționat potrivit art.90 Cod penal, menționând că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat în privința inculpatului Brînza Oleg pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului Brînza Oleg o pedeapsă privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune gravă.

Colegiul penal menționează faptul că, instanța de apel s-au expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni 24 zile, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Instanța de recurs respinge solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, și atestă că, suspendarea condiționată ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare a acesteia.

O condiție prevăzută expres în art.90 alin.(1) Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății.

În acest context, instanța de recurs notează că, chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de

judecată de a decide, *potrivit propriei convingeri*, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

Colegiul penal atestă că, Brînza Oleg nu este la prima abatere, or, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02 mai 2018, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, fapt ce denotă că ultimul este predispus la comiterea infracțiunilor, nu a dat dovadă de o căință, iar având în vedere că acesta a comis o infracțiune gravă, instanțele de fond just au concluzionat că este necesară condamnarea inculpatului potrivit legislației în vigoare, cu dispunerea executării reale a pedepsei închisorii.

De asemenea, Colegiul penal respinge și solicitarea recurentului privind aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, se admite luând în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia.

Astfel, la aplicarea art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, ceea ce la caz nu este aplicabil.

Circumstanțele care au fost puse la baza soluției sale de către instanța de apel, și anume: căința sinceră a inculpatului, recunoașterea vinovăției, lipsa antecedentelor penale, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, nu sunt apreciate ca circumstanțe excepționale.

Prin urmare, este neîntemeiată solicitarea că, în privința inculpatului urmează a fi aplicate prevederile art.79 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă mai blândă, deoarece pe lângă faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, totodată este și o măsură de corectare, infractorul fiind ajutat să se corecteze și să înțeleagă că trebuie să respecte legile și normele de conviețuire socială.

Astfel, instanța de recurs remarcă faptul că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate (*pct. 4.1, din prezenta decizie*), relevă în mod concludent că, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just ajungând la concluzia de a dispune executarea reală a pedepsei stabilite inculpatului.

În concluzie - pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel inculpatului, este echitabilă, întru-cât este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceasta, precum și de către alte persoane.

Prin urmare, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal reține că, avocatul Cotruța Sergiu invocă în prezenta speță și incidența cazului de casare prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată, Colegiul apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului stipulat la pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, precum că - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât din materialele cauzei se atestă că la etapa urmăririi penale cât și la judecarea cauzei în primă instanță, partea apărării nu a invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptei inculpatului.

Prin urmare, potrivit art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile pentru recurs menționate la alin.(1) pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau *încălcarea a avut loc în instanță de apel*, iar la caz instanța de apel nu a recalificat acțiunile inculpatului,

însă a menținut sentința primei instanțe prin care Brînza Oleg a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Colegiul penal atestă că, circumstanțele pentru calificarea faptei au fost constatate de către prima instanță și menținute de către instanța de apel, inclusiv din declarațiile părții vătămate Zolotușca Dmitrii, procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 02.07.2020, procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.07.2020, pe care, instanța de recurs le apreciază ca fiind consecvente.

Astfel, ținând cont de cele stabilite de către instanța de apel și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Brînza Oleg a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, argumentele din recursul declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art.6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Brînza Oleg XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 august 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris